

Pożegnanie dr med. Bogny Schmidt-Sidor

Z ogromnym żalem pożegnaliśmy wieloletniego pracownika naukowego Zakładu Neuropatologii Instytutu Psychiatrii i Neurologii w Warszawie dr med. Bognę Schmidt-Sidor, która po długiej i ciężkiej chorobie zmarła 7 lipca 2010 r.

Urodziła się w Gdyni w 1937 r. Studia w Akademii Medycznej w Warszawie ukończyła w roku 1963. Po odbyciu stażu w Szpitalu ss. Elżbietanek i krótkotrwałej pracy w przychodni obwodowej w 1966 r. podjęła pracę w Zakładzie Neuropatologii Instytutu Psychiatrii i Neurologii w Warszawie, początkowo jako asystent, a od roku 1981 jako adiunkt.

Od początku swojej pracy interesowała się neuropatologią dziecięcą, zwłaszcza badaniem autopsyjnym płodów z poronień samoistnych oraz mózgow noworodków i dzieci z wadami rozwojowymi i chorobami uwarunkowanymi genetycznie. Zgromadziła ogromne archiwum mózgow dzieci, liczące ok. 1000 przypadków. Prowadziła dokładną dokumentację fotograficzną, makroskopową i mikroskopową. Wkrótce została mianowana kierownikiem Pracowni Neuropatologii Rozwojowej.

Chcąc uzupełnić wiedzę neuropatologiczną znajomością neurologii dziecięcej klinicznej, w 1982 r. na kilka lat przeniosła się do Kliniki Neurologii Dziecięcej w Instytucie Matki i Dziecka, gdzie pod kierunkiem prof. Jagny Czochańskiej uzyskała tytuł specjalisty w zakresie neurologii dziecięcej.

Po uzyskaniu tego tytułu postanowiła wrócić w 1996 r. do Zakładu Neuropatologii Instytutu Psy-

chiatrrii i Neurologii, gdzie została bardzo serdecznie powitana, ponieważ wszyscy w Zakładzie pamiętali jej wyjątkową osobowość i charakter. Zawsze była bardzo uczynna i koleżeńska, gotowa do pomocy każdemu, kto jej potrzebował.

Miała wszechstronną wiedzę neuropatologiczną i neuropatologiczną. W roku 1980 uzyskała stopień doktora nauk medycznych na podstawie pracy *Obraz morfologiczny mózgu dzieci w wieku do lat 2 z klinicznie rozpoznaną chorobą Downa*. Jej promotorem była prof. Maria Dąmbaska.

Doktor Bogna Sidor była bardzo pracowita. Nie odbył się Zjazd Neuropatologiczny, na którym zabrakłoby jej niezwykle starannie opracowanego referatu lub posteru. Zwyczajem Zakładu jest wieszanie posterów po zjeździe na ścianie Zakładu. Jej postery były wyjątkowo przejrzyste i jasno przedstawione, wisiały więc długo, stanowiąc cenny materiał naukowy dla kolegów przygotowujących się do egzaminu specjalizacyjnego II stopnia z neurologii, uczestników kursów neuropatologii, które odbywały się dwa razy w roku.

Doktor Bogna Sidor pozostawiła po sobie bogaty dorobek naukowy, zwłaszcza z zakresu neuropatologii dziecięcej. Zapamiętamy ją nie tylko jako wybitnego naukowca, autorkę wielu rozdziałów w trzech wydanych przez Zakład podręcznikach neuropatologii, ale – co bardzo ważne – jako człowieka pełnego życzliwości i ciepła, którym dzieliła się z otoczeniem. Szczerze żałujemy Jej odejścia po 44 latach pracy jako neuropatologa dziecięcego i serdecznego przyjaciela.

Jerzy Dymecki